

opnaa noget andet ſamtidig med denne Lov, ſom man mente kunde heftes til den. De 2 Ting, man vilde opnaa, var for det første, at man vilde ſe at ſaa faſt Ejendom udenfor Konkurs, hvilket man til Dels naar, og dernæſt forment man tillige at kunne vinde betydeligt paa Auktionsgebyrernes Omraade. Det tror jeg er blevet anført ſom det, der ſkulde bære denne Lov gennem Tinget her. Det, hvorfor det var rigtigt at vedtage Lovforſlaget, var ikke for dets egen Skyld, ikke for det nye Systems Skyld, ſom det indfører, men af andre Grunde. Forſlaget blev nu vedtaget her og har derefter foreligget i Landſtinget og vender nu tilbage her til Folketinget; men der er i Loven indſat 2 Beſtemmelſer, ſom efter min Formening ſkyde de Gøder bort, ſom ſtulle naas, nemlig Gebyrfrihed derigennem, at man blev fri for Halvprocentafgift og Stempelafgift — det er ſkudt ud af Loven — medens der derimod er kommet en Regel ind i § 33, ſom jeg maa ſige, at jeg nærer nogen Betænkeliſhed ved at gaa med til. § 33, ſom den gik her fra Folketinget, indeholdt en Erklæring om, at man kunde ſtandſe en Auktion ved en Erklæring om, at man vilde appellere den. Landſtinget har indſat, at for at man kan ſtandſe Forſølgelſen af en Auktion ved at appellere den, ſkal man ſtille Sikkerhed for det ved Auktionen forvoldte Tab. Det forekommer mig, at det i Virkeligheden er en meget betænkeliſt Regel. Jeg ved ganſte viſt, at den fra Sagførerforeningens Side har vundet Anerkendelſe, og jeg veed ogſaa, at der har været nogle ſtandſninger af Auktioner, ſom man har ment have berøvet paa Chifane, og at de have været af en noget tvivlſom Art; men jeg vil for ſkelten ſige, at de fleſte af den Slags ſtandſninger af Auktioner ere foretagne i Ejerens, i Debtors Interelſe, idet de nemlig ere foretagne, fordi Debitor har ment, at han i det Spille- rum, i den Tid, han vandt ved at ſtandſe Auktionen, kunde ſtaffe Penge til at betale eller ogſaa træffe en Ordning underhaanden om ſin Ejendoms Salg, og det er jo fra Debtors Standpunkt ret forſvarligt. Nu derimod har der ikke i det Omfang været Tale om Appel af Auktioner fra Bankkreditors Side; det tror jeg er ſjældnere i Virkeligheden end de, der ere værſatte af Debitor. Men jeg maa ſige, at om en ſaadan Regel ſom

denne, at man forlanger, at en Mand for at kunne ſaa Lov til at appellere en affagt Kændelſe om Auktion forſt ſtal ſtille Sikkerhed for al den Skade, ſom voldes ved Auktionsſtandſningen, kan man aldrig paa Forhaand vide, i hvilket Omfang den vil blive praktiſt, og det kan i viſſe Tilfælde blive enſebetydende med, at den fattige affæres fuldſtændig, helt og holdent fra ſin Ret. Man maa nemlig huſte paa, at i mange Tilfælde er der Tale om et meget væſentligt Beløb, og det vil ingenlunde være ſjældent, at den Mand, ſom mener ſig forurettet, og ſom vil appellere, vil være ſaaledes ſtillet, at han ikke har nogen anden Sikkerhed end den, ſom ligger i den Ejendom, i hvilken han har ſekunder Panteret, og det er klart ſom Dagen, at ingen Ret i Verden vil gaa ind paa under Forhold, hvor Ejendommen er til Ewangſauktion, at betragte den ſekundære Prioritet ſom nogen Sikkerhedsſtillelſe. Jeg synes derfor, at denne Beſtemmelſe er meget betænkeliſt og en Ting, ſom jeg i høj Grad vilde ønske ud af Loven, fordi jeg tror, at den ved viſſe Vejligheder kan give Anledning til, at Folk blive deres Ret berøvede, ſaaledes at der maatte i Virkeligheden ikke nogen Sinde kan appelleres. — Men foruden denne Ting, ſom i og for ſig vilde være mig en yderligere Grund til at være imod Loven, er det jo ſtet, at et af de Hovedargumenter, ſom i ſin Tid blev anvendt til Fordel for Loven, er ſaldet bort, nemlig det Stykke i § 38, der handlede om Udlægsſkødet Fritagelſe for Stempelafgift og Halvprocentafgift. Man ſagde, at der vilde indvindes et meget betydeligt Beløb derved, og at ſamtidigt vilde Realkrediten styrkes, idet Folk, ſom laante paa de ſidſte Prioriteter, hvis de ſelv maatte komme til at overtage Ejendommen, fik den billigere og derigennem alſaa havde en Grund til at gaa længere op med ſekundære Laan og føle ſig mere opfordrede til at give dem, end de ellers vilde være under de nuværende Forhold. Det blev nu fremhævet af den højtærede Ordfører, at man mente i en nær Fremtid at kunne komme tilbage til denne Reform. Jeg veed ikke, hvorpaa den højtærede Ordfører eller Udvalgets Flertal i ſin Helhed ſtøtter denne ſin Tanke. Da Loven om Lotteriordningen, om de 10,000 nye Klaſſelotterilodder, var for her, fremhævede